31994D0798

A TANÁCS HATÁROZATA

(1994. december 8.)

a vámeljárások egyszerűsítéséről és összehangolásáról szóló nemzetközi egyezmény E 7. és F 4. mellékletének a Közösség nevében történő elfogadásáról

(94/798/EK)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 113. cikkére, összefüggésben 228. cikke (2) bekezdésének első mondatával,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

mivel a 75/199/EGK tanácsi határozat [1] értelmében a Közösség elfogadta a vámeljárások egyszerűsítéséről és összehangolásáról szóló nemzetközi egyezményt (Kiotói Egyezmény);

mivel a Közösség elfogadhatja az említett egyezménynek az áruk vámmentes helyettesítését és a postai forgalomra vonatkozó vámalakiságokat érintő mellékleteit;

mivel azonban ezek elfogadását indokolt fenntartásokkal kiegészíteni a vámunió és a közösségi vámjogszabályok különleges követelményeinek figyelembevétele érdekében,

A KÖVETKEZŐKÉPPEN HATÁROZOTT:

1. cikk

A vámeljárások egyszerűsítéséről és összehangolásáról szóló nemzetközi egyezmény következő mellékleteit a Közösség nevében a Tanács elfogadja a jelzett fenntartások mellett:

– az áruk vámmentes helyettesítéséről szóló E 7. melléklet egy általános fenntartással, valamint fenntartásokkal a 3., 9. és 20. kötelező rendelkezés, illetve a 11., 13., 16., 17. és 25. ajánlott gyakorlat tekintetében,

– a postai forgalomra vonatkozó vámalakiságokról szóló F 4. melléklet egy általános fenntartással, valamint fenntartásokkal a 19. és 26. kötelező rendelkezés, illetve a 23., 24. és 25. ajánlott gyakorlat tekintetében.

Az egyezmény E 7. és F 4. mellékletének szövege e határozat I. és II. mellékletében szerepel, amely függelékeiben tartalmazza a Közösség vonatkozó fenntartásait.

2. cikk

A Tanács elnöke felhatalmazást kap, hogy kijelölje azt a személyt, aki jogosult értesíteni a Vám-együttműködési Tanács főtitkárát az 1. cikkben említett mellékleteknek a Közösség nevében, a cikkben jelzett fenntartásokkal együtt történő elfogadásáról.

Kelt Brüsszelben, 1994. december 8-án.

a Tanács részéről

az elnök

G. REXRODT

[1] HL L 100., 1975.4.21., 1. o.

I. MELLÉKLET

E 7. MELLÉKLET

az áruk vámmentes helyettesítéséről

BEVEZETÉS

A legtöbb országban a nemzeti jogszabályok olyan rendelkezéseket tartalmaznak, amelyek szerint a kivitelre szánt termékek előállítása során felhasznált árukat nem terhelik vámok és adók.

Az aktív feldolgozásra vonatkozó vám-visszatérítési eljárás és az aktív feldolgozás céljából történő ideiglenes behozatal lehetővé teszi a visszatérítést vagy a feltételes mentességet a behozatali vámok és adók esetében, amelyeket exporttermékek előállítására használt külföldi áruk tekintetében nyújtanak.

Az áruk vámmentes helyettesítésének eljárása esetében, amely e melléklet tárgya, az az alkalmazott technika, hogy mentességet biztosítanak a behozatali vámok és adók alól olyan árukra, amelyek egyenértékűek azokkal, amelyek szabad forgalomban voltak, és a vámterületről kivitt termékekben kerültek feldolgozásra.

Azonban ennek az eljárásnak az alkalmazása olyan feltételhez köthető, amely szerint azoknak az áruknak a behozatalát, amelyek egyenértékűek a korábban kivitt termékekbe foglaltakkal, az illetékes hatóságok a nemzetgazdaság szempontjából hasznosnak tartják.

Az említett eljárás szerint behozatali vámok és adók alól mentesen behozott árukból előállított termékek hazai forgalomba hozhatók. Amennyiben kivitelre kerülnek, ismét alkalmazhatóvá válik az áruk vámmentes helyettesítésének eljárása.

FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

E melléklet alkalmazásában:

a) „áruk vámmentes helyettesítésének eljárása”: olyan vámeljárás, amely behozatalivám- és adómentes behozatalt engedélyez olyan árukra, amelyek egyenértékűek (azaz a leírás, a minőség és a műszaki jellemzők tekintetében megegyeznek) azokkal, amelyek szabad forgalomban voltak, és a korábban közvetlenül kivitt termékekben kerültek feldolgozásra;

b) „behozatali vámok és adók”: olyan vám és minden egyéb illeték, adó, díj vagy más teher, amelyet az áruk behozatalakor vagy azzal kapcsolatban szednek, kivéve azonban azokat a díjakat és terheket, amelyek összege a nyújtott szolgáltatások megközelítő költségére korlátozódik;

c) „személy”: természetes és jogi személyek egyaránt, hacsak a szövegösszefüggés másként nem kívánja.

ALAPELV

1. *Kötelező rendelkezés*

Az áruk vámmentes helyettesítésének eljárását e melléklet rendelkezései szabályozzák.

ALKALMAZÁSI TERÜLET

2. *Kötelező rendelkezés*

A nemzeti jogszabályok határozzák meg, milyen körülmények között engedélyezhető az áruk vámmentes helyettesítésének eljárása, és megállapítják azokat a követelményeket, amelyeket teljesíteni kell.

Megjegyzések

(1) A körülményeket, amelyek között az áruk vámmentes helyettesítésének eljárását megengedik, általánosságban és/vagy részletesen lehet meghatározni.

(2) Ennek az eljárásnak az engedélyezését ahhoz a feltételhez köthetik, hogy az illetékes hatóságok a nemzetgazdaság szempontjából hasznosnak tartják-e azoknak az áruknak a behozatalát, amelyek egyenértékűek a korábban kivitt termékekbe beépítettekkel.

(3) Az eljárást fenntarthatják a vámterületen letelepedett személyek számára.

3. *Kötelező rendelkezés*

A behozatalkor azok az áruk, amelyek egyenértékűek a korábban szabad forgalomban lévőkkel és a kivitt termékekbe beépítettekkel, teljes mentességet kapnak a behozatali vámok és adók alól, amennyiben a termékek kivitelekor a visszafizetett vagy elengedett vámot vagy adót megfizetik.

Megjegyzések

(1) A behozatalivám- és adómentességet nyersanyagok és félkész termékek tekintetében, valamint olyan alkatrészek esetén is megadhatják, amelyeket további feldolgozás nélkül foglalnak bele a kivitt termékbe.

(2) Kémiai reakciók katalizátorai, gyorsítói (akcelerátorai) vagy késleltetői (inhibitorai), amelyek az áruk vámmentes helyettesítésére jogosult exporttermékek előállítása során alkalmazva teljesen vagy részben eltűnnek a felhasználás során anélkül, hogy ténylegesen a kivitelre szánt termékbe kerülnének, olyan áruként kezelhetők, amelyeket az említett termékek előállítására használtak fel, és így ugyanolyan a behozatalivám- és adómentességre jogosultak. Ez a mentesség azonban általában nem terjed ki a gyártás olyan egyszerű segédanyagaira, mint pl. a kenőanyagok.

4. *Ajánlott gyakorlat*

Az áruk vámmentes helyettesítésének kedvezményét nem ajánlott visszatartani kizárólag olyan indokkal, hogy a terméket egy bizonyos országba vitték ki.

5. *Kötelező rendelkezés*

A nemzeti jogszabályok határozzák meg azoknak a személyeknek a kategóriáit, akik engedélyt kaphatnak az áruk vámmentes helyettesítésére.

Megjegyzés

Az áruk vámmentes helyettesítési eljárására vonatkozó engedély engedélyese lehet az exportőr, a kivitt termék gyártója vagy tulajdonosa.

6. *Kötelező rendelkezés*

Az áruk vámmentes helyettesítési eljárását olyan esetekben engedélyezik, amikor bizonyítható, hogy az árukat felhasználták a kivitt termékek előállításához.

Megjegyzés

Annak bizonyítására, hogy az árukat felhasználták a kivitt termékek előállításához, a vámhatóságok ellenőrzéseket hajthatnak végre a gyártási folyamat során, vagy igénybe vehetik a kivitelre kerülő termék gyártója által vezetett nyilvántartást.

AZ ÁRUK VÁMMENTES HELYETTESÍTÉSÉRE JOGOSULT TERMÉKEK KIVITELE

a) A termékek kivitelét megelőző alakiságok

7. *Kötelező rendelkezés*

A nemzeti jogszabályok határozzák meg azokat a körülményeket, amelyek között előzetes engedélyre van szükség az áruk vámmentes helyettesítési eljárására vonatkozó kérelemhez, és megnevezik azokat a hatóságokat is, amelyek felhatalmazással rendelkeznek az engedély kiadására.

8. *Ajánlott gyakorlat*

Azoknak a személyeknek, akik az áruk vámmentes helyettesítését magában foglaló nagyszabású és folyamatos műveleteket hajtanak végre, ajánlott általános engedélyt kapniuk e műveletekre.

9. *Kötelező rendelkezés*

Az illetékes hatóságok a termék előállításának tényleges feltételei alapján határozzák meg azoknak a különböző áruknak a leírását, minőségét, műszaki jellemzőit és mennyiségét, amelyek szabad forgalomban voltak, és amelyek az áruk vámmentes helyettesítésére jogosult exporttermékekben kerültek felhasználásra.

10. *Ajánlott gyakorlat*

Az áruk vámmentes helyettesítésére jogosult exporttermékekben felhasznált különböző áruk mennyiségének meghatározása során az illetékes hatóságoknak ajánlott figyelembe venniük a gyártási folyamatból eredő veszteségeket és a felhasználhatatlan hulladékot.

11. *Ajánlott gyakorlat*

Amennyiben az áruk vámmentes helyettesítésére jogosult exporttermékek meglehetősen állandó jellemzőket mutatnak, és azokat pontosan meghatározott műszaki feltételek mellett állítják elő, az illetékes hatóságoknak szabványmennyiséget ajánlott megszabniuk az exporttermékben felhasznált különböző árukra.

b) Az áruk vámmentes helyettesítésére jogosult termékekre vonatkozó kiviteli nyilatkozat

12. *Kötelező rendelkezés*

A nemzeti jogszabályok határozzák meg azokat a körülményeket, amelyek között az áruk vámmentes helyettesítésére jogosult exporttermékeket az illetékes vámhivatalban bemutatják, és a vámáru-nyilatkozatot (kivitel) benyújtják.

Megjegyzés

A nemzeti jogszabályok rendelkezhetnek úgy, hogy a termékek kivitelére vonatkozó vámáru-nyilatkozatnak tartalmaznia kell azokat az adatokat, amelyek ahhoz szükségesek, hogy a vámhatóságok megállapítsák azoknak az áruknak a mennyiségét, amelyekre a behozatalivám- és adómentességet igénylik.

13. *Ajánlott gyakorlat*

Amennyiben az illetékes hatóságok nem tudtak rendelkezést hozni az áruk vámmentes helyettesítésére vonatkozó kérelemről, a végső határozat sérelme nélkül a nyilatkozattevő számára engedélyezni ajánlott, hogy késedelem nélkül kivigye az érintett terméket, feltéve hogy az előírt feltételeket betartja.

14. *Ajánlott gyakorlat*

Az áruk vámmentes helyettesítésére jogosult termékek kivitelére alkalmazott nemzeti nyomtatványokat harmonizálni kell a vámáru-nyilatkozattal (kivitel).

c) Az áruk vámmentes helyettesítésére jogosult kivitt termékek vizsgálata

15. *Ajánlott gyakorlat*

A nyilatkozattevő kérelmére és az általuk érvényesnek tekintett indokkal az illetékes vámhatóságoknak, amennyire lehetséges, ajánlott lehetővé tenniük, hogy az áruk vámmentes helyettesítésére jogosult, kivitelre szánt termékeket magánlétesítményekben vizsgálják meg, amely vizsgálat költségeit a nyilatkozattevő viseli.

d) Az áruk vámmentes helyettesítésére jogosult kivitt termékek engedélyezett rendeltetési helye

16. *Ajánlott gyakorlat*

Ajánlott rendelkezéseket hozni, amelyek engedélyezik, hogy az áruk vámmentes helyettesítésére jogosult exporttermékeket szabadkikötőkben vagy vámszabad területeken helyezzék el.

17. *Ajánlott gyakorlat*

Ajánlott rendelkezéseket hozni, amelyek engedélyezik, hogy az áruk vámmentes helyettesítésére jogosult exporttermékeket a későbbi kivitel céljából vámraktárban helyezzék el.

e) Az áruk vámmentes helyettesítésére való jogosultság melletti kivitel igazolása

18. *Kötelező rendelkezés*

Amennyiben a termékeket az áruk vámmentes helyettesítésére vonatkozó jogosultsággal vitték ki, a vámhatóságok a nyilatkozattevő részére kibocsátanak egy okmányt, amely biztosítja jogosultságát arra, hogy behozatali vám és adó megfizetése nélkül hozzon be olyan árukat, amelyek egyenértékűek azokkal, amelyek szabad forgalomban voltak, és amelyek az adott termékekben kerültek feldolgozásra.

Megjegyzés

A nyilatkozattevő részére kibocsátott okmány az áruk vámmentes helyettesítésére való jogosultság melletti kivitel nyilatkozatának a vámhatóság által hitelesített másolatából állhat, vagy egy megfelelő nyomtatványon készülhet.

ÁRUK BEHOZATALA

19. *Kötelező rendelkezés*

A nemzeti jogszabályok határozzák meg azokat a körülményeket, amelyek között az áruk vámmentes helyettesítési eljárása szerint behozatalivám- és adómentesen behozható árukat az illetékes vámhivatalban bemutatják, és a vámáru-nyilatkozatot benyújtják.

Megjegyzés

A nemzeti jogszabályok rendelkezhetnek arról, hogy az árunyilatkozatnak tartalmaznia kell azokat az adatokat, amelyek szükségesek a behozatalivám- és adómentesség engedélyezéséhez, és hogy a vámhatóságok által kiadott feljogosító dokumentumot az árunyilatkozat alátámasztó okmányaként mutassák be.

20. *Kötelező rendelkezés*

A kereskedelmi körülmények kellő figyelembevételével az illetékes hatóságok rögzítik a behozatalivám- és adómentesen beléptethető áruk behozatalára vonatkozó határidőt.

21. *Kötelező rendelkezés*

Rendelkezést kell hozni annak engedélyezésére, hogy a behozatalivám- és adómentesen beléptethető árukat más vámhivatalon keresztül lehessen behozni, mint ahol a termékeket kivitték.

22. *Kötelező rendelkezés*

Rendelkezést kell hozni annak engedélyezésére, hogy a behozatalivám- és adómentesen behozható árukat egy vagy több szállítmányban hozhassák be.

23. *Kötelező rendelkezés*

Rendelkezést kell hozni annak engedélyezésére, hogy az áruk vámmentes helyettesítési eljárása szerinti behozatalra vonatkozó jogosultságot megállapító különböző okmányok alá tartozó árukat egy szállítmányban hozzák be.

24. *Kötelező rendelkezés*

Rendelkezést kell hozni annak engedélyezésére, hogy a behozatalivám- és adómentesen beléptethető árukat más országból lehessen behozni, mint ahová a termékeket kivitték.

25. *Ajánlott gyakorlat*

Rendelkezést ajánlott hozni annak engedélyezésére, hogy a behozatalivám- és adómentesen beléptethető árukat a termék exportőrétől eltérő személy hozhassa be, amennyiben megfelel a vámhatóságok által megállapított feltételeknek.

26. *Ajánlott gyakorlat*

A nyilatkozattevő kérelmére és az általuk érvényesnek tekintett indokkal a vámhatóságoknak, amennyire lehetséges, lehetővé kell tenniük, hogy a behozatalivám- és adómentesen beléptethető árukat magánlétesítményekben vizsgálják meg, amely vizsgálat költségeit a nyilatkozattevő viseli.

27. *Kötelező rendelkezés*

A nemzeti jogszabályok határozzák meg az áruk vámmentes helyettesítésére vonatkozó jogosultság mellett kivitt áruk újrabehozatalakor alkalmazandó elbánást.

AZ ÁRUK VÁMMENTES HELYETTESÍTÉSÉNEK ELJÁRÁSÁRA VONATKOZÓ INFORMÁCIÓ

28. *Kötelező rendelkezés*

A vámhatóságok biztosítják, hogy az áruk vámmentes helyettesítésének eljárására vonatkozó valamennyi információ az érdekelt személyek rendelkezésére áll.

Az I. melléklet függeléke

A vámeljárások egyszerűsítéséről és összehangolásáról szóló nemzetközi egyezmény E 7. mellékletére vonatkozó közösségi fenntartások

1. *Általános fenntartás (általános észrevétel)*

Az aktív feldolgozásra vonatkozó közösségi jogszabályok e melléklet legtöbb rendelkezésére vonatkoznak. Azonban a közösségi jogszabályok alá nem tartozó bármely területen a tagállamok, szükség esetén, megfogalmazhatják saját fenntartásaikat.

2. *3. kötelező rendelkezés*

Amennyiben importáruk a Közösségnek nem abban a tagállamában kerültek az aktív feldolgozási eljárás alá, ahol az eljárást engedélyezték és az aktív feldolgozási műveletet végrehajtották, ez a kötelező rendelkezés nem alkalmazható, hacsak a közösségi jogszabályokban az aktív feldolgozás vonatkozásában megállapított bizonyos feltételek nem teljesülnek.

A hozzáadottérték-adóra vonatkozó közösségi jogszabályok erre az esetre nem rendelkeznek semmiféle mentességről. Az érintett bejegyzett adózók azonban általában rendelkeznek azzal a joggal, hogy a behozott helyettesítő árukra vonatkozó hozzáadottértékadó-levonást végrehajtsák.

3. *9. kötelező rendelkezés*

Ezt az eljárást általában azzal a feltétellel engedélyezik a Közösségen belül, hogy a behozni tervezett áruknak és a kivitt termék előállításához felhasznált áruknak közösségi vámtarifa ugyanazon vámtarifaszáma alá kell tartozniuk, azonos kereskedelmi minőségűnek kell lenniük, és azonos műszaki jellemzőkkel kell rendelkezniük.

4. *11. ajánlott gyakorlat*

Jelenleg az aktív feldolgozásra vonatkozó közösségi jogszabályok csak egyes termékekre tartalmaznak szabvány elszámolási kulcsot.

5. *13. ajánlott gyakorlat*

A közösségi jogszabályok kizárólag rendkívüli, kellően dokumentált esetekre rendelkeznek visszamenőleges hatályú feldolgozási engedélyek kiadásáról, és ilyen esetekben is csak akkor, ha a kérelmezés azt megelőzően történt, hogy a végtermékekre vonatkozó kiviteli nyilatkozatot elfogadták.

6. *16. és 17. ajánlott gyakorlat*

A közösségi jogszabályok szerint azok a végtermékek, amelyeket vámszabad területeken vagy raktárakban helyeztek el, nem kaphatnak jogosultságot az áruk vámmentes helyettesítésére, amíg a termékeket ténylegesen nem vitték ki.

7. *20. kötelező rendelkezés*

Általánosságban a közösségi jogszabályok hat hónapot adnak a végtermék kivitelének várható dátumától (amely további hat hónappal meghosszabbítható az engedélyes kérelmére) számítva az importtermék behozatalának végrehajtására. Az áruk egyes kategóriáira azonban a határidők rövidebbek, és nem hosszabbíthatók meg.

8. *25. ajánlott gyakorlat*

Az aktív feldolgozásra vonatkozó közösségi jogszabályok bizonyos esetekre kikötik annak igazolását, hogy a feldolgozási műveletek előnyei csak az aktív feldolgozás engedélyesére korlátozódnak.

II. MELLÉKLET

F 4. MELLÉKLET

a postai forgalomra vonatkozó vámalakiságokról

BEVEZETÉS

A posta mindig az egyik legszélesebb körben alkalmazott módszer volt arra, hogy az emberek üdvözleteket és információkat, de még ajándékokat és egyéb árukat is eljuttassanak egymásnak.

A vámhatóság szükségszerűen érintett a nemzetközi postai forgalomban, mivel – mint a más módon behozott és kivitt áruk esetében – biztosítani kell a megfelelő vámok és adók beszedését, a behozatalra és kivitelre vonatkozó tilalmak és korlátozások betartását, és általában azoknak a törvényeknek és rendeleteknek a betartását, amelyek végrehajtásáért felelősek.

A postai forgalom speciális jellege miatt azonban a postai úton szállított árukra vonatkozó vámalakiságok némileg különböznek az egyéb módon szállított árukra alkalmazottaktól. Míg az egyes postai tételeket méretükben korlátozzák, számuk óriási, és kezelésükhöz az elfogadhatatlan késedelmek elkerülésére speciális közigazgatási intézkedésekre van szükség. Ez azért lehetséges, mert gyakorlatilag minden országban a közigazgatási szervek vagy hatóságok biztosítják a postai szolgáltatásokat, és a két, postai forgalomban érdekelt köztestület, a posta és a vámhatóság, egymással szorosan együttműködik.

A vám- és postai hatóságok nemzeti szinten érvényesülő szoros együttműködése mellett nemzetközi szinten is ez jellemző az Egyetemes Postaegyesület (az a nemzetközi szervezet, amelynek szabályai és előírásai irányadók a postai forgalomra) és a Tanács között. E két nemzetközi szervezet, például, létrehozott egy kapcsolattartó bizottságot, amelyben vám- és postai szakértők találkoznak, hogy megbeszéléseket folytassanak, és nemzetközileg elfogadható megoldásokat találjanak a nemzeti vagy kétoldalú szinten meg nem oldható problémákra.

FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

E melléklet alkalmazásában:

a) „postai tétel”: levélposta és postai csomagok;

b) „levélpostai tételek”: levelek, levelezőlapok, nyomtatványok, a vakoknak szánt küldemények és az Egyetemes Postaegyesület hatályban lévő előírásai szerint levélpostai tételnek minősülő kis csomagok.

Megjegyzés

Az Egyetemes Postaegyesület előírásai szerint egyes levélpostai tételeket C 1 és/vagy C 2/CP 3 vámáru-nyilatkozatnak kell kísérnie;

c) „postai csomag”: az Egyetemes Postaegyesület hatályban lévő előírásai szerint postai csomagnak minősülő tételek.

Megjegyzés:

Az Egyetemes Postaegyesület előírásai szerint a postai csomagokat C 2/CP 3 vámáru nyilatkozatnak kell kísérnie;

d) „Egyetemes Postaegyesület”: az 1874-ben a Berni Szerződéssel Általános Postaegyesület néven megalapított kormányközi szervezet, amelyet 1878-ban Egyetemes Postaegyesületre (UPU) nevezték át, és amely 1948 óta (berni központtal) az Egyesült Nemzetek szakosított intézményeként működik;

e) „behozatali vámok és adók”: olyan vám és minden egyéb illeték, adó, díj vagy más teher, amelyet az áruk behozatalakor vagy azzal kapcsolatban szednek, kivéve azonban azokat a díjakat és terheket, amelyek összege a nyújtott szolgáltatások megközelítő költségére korlátozódik;

f) „kiviteli vámok és adók”: olyan vám és minden egyéb illeték, adó, díj vagy más teher, amelyet az áruk kivitelekor vagy azzal kapcsolatban szednek, kivéve azonban azokat a díjakat és terheket, amelyek összege a nyújtott szolgáltatások megközelítő költségére korlátozódik;

g) „vámáru-nyilatkozat”: a vámhatóság által előírt formában tett nyilatkozat, amelyben az érdekelt személyek jelzik az árukra alkalmazandó vámeljárást, és közlik azokat az adatokat, amelyeket az eljárás kérelmezéséhez a vámhatóság bejelenteni megkövetel;

h) „vámkezelés”: az áruk kiviteléhez, a belföldi forgalomba bocsátásához vagy további vámeljárás alá vonásához szükséges vámalakiságok végrehajtása;

ij) „belföldi forgalom számára történő vámkezelés”: az a vámeljárás, amely lehetővé teszi, hogy a behozott áruk véglegesen a vámterületen maradjanak. Ez az eljárás a kiszabható vámok és adók megfizetését, valamint a szükséges összes vámalakiság lefolytatását vonja maga után;

k) „postai tételek vizsgálata”: a postai tételekben lévő áruk vámhatóság általi fizikai vizsgálata, hogy meggyőződjön azok jellegéről, származásáról, állapotáról, mennyiségéről és értékéről;

l) „szabad forgalomban lévő áru”: olyan áru, amely felett vámkorlátozás nélkül lehet rendelkezni;

m) „vámellenőrzés”: azok az intézkedések, amelyek alkalmazása biztosítja azoknak a törvényeknek és rendeleteknek a betartását, amelyek végrehajtásáért a vámhatóságok felelősek;

n) „kiadás”: a vámhatóság olyan intézkedése, amely lehetővé teszi, hogy a vámkezelt árukat az érintett személyek rendelkezésére bocsássák;

o) „személy”: természetes és jogi személyek egyaránt, hacsak a szövegösszefüggés másként nem kívánja.

ALAPELVEK

1. *Kötelező rendelkezés*

A postai tételekre vonatkozó vámalakiságokat e melléklet rendelkezései szabályozzák.

2. *Kötelező rendelkezés*

A nemzeti jogszabályok határozzák meg azokat a feltételeket, amelyeket be kell tartani, és azokat a vámalakiságokat, amelyeket a postai tételek vámkezelésekor végre kell hajtani.

3. *Kötelező rendelkezés*

A postai tételek vámkezelését a lehető leggyorsabban hajtják végre, és a vámellenőrzést a lehető legszükségesebbekre korlátozzák, hogy biztosítsák azoknak a törvényeknek és rendeleteknek a betartását, amelyek végrehajtásáért a vámhatóságok felelősek.

A VÁM- ÉS POSTAI HATÓSÁGOK KÖZÖTTI KAPCSOLATOK

4. *Kötelező rendelkezés*

A nemzeti jogszabályok meghatározzák a vám- és postai hatóságok felelősségét és kötelezettségeit a postai tételek vámjogi kezelése tekintetében.

Megjegyzések

(1) A postai hatóságok rendelkeznek olyan kötelezettségekkel és felelősségekkel, amelyek közvetlenül az Egyetemes Postaegyesület előírásaiból fakadnak. A postai hatóságok és a vámhatóságok egyéb kötelezettségeiről és felelősségeiről a két hatóság közötti kölcsönös megállapodások határozhatnak.

(2) A postai hatóságok felelősek általában a postai tételek szállításáért, tárolásáért és a vámhatóságoknak történő bemutatásáért, és a vámhatóságok kérésére vámellenőrzés céljából felnyithatják azokat. Egyes országokban azonban a postai csomagok tényleges szállítását, tárolását és a vámhatóságokhoz történő bemutatását megegyezés alapján nem maguk a postai hatóságok végzik, hanem a vasúti hatóságok, vagy más jóváhagyott vállalkozások. Az ilyen gyakorlati intézkedések azt jelentik, hogy ezekben az országokban e kötelezettségek némelyike a jóváhagyott vállalkozások felelősségébe tartozik.

(3) Noha nem vállalják a felelősséget a vámáru-nyilatkozat (pl. C 2/CP 3 nyomtatvány) pontosságáért, az indulási ország postai hatóságai elvben ellenőrzik, hogy a postai tételekre vonatkozó vámáru-nyilatkozat, adott esetben, rendelkezésre áll-e, és amennyire lehetséges, megteszik a szükséges lépéseket annak biztosítására, hogy azok helyesen és hiánytalanul ki legyenek töltve. Amennyiben a vámáru-nyilatkozat nyilvánvalóan hiányos, a postai hatóságok általában felhívják a feladó figyelmét a vonatkozó vámjogszabályokra, és megtagadhatják az adott postai tétel átvételét.

Amennyiben a szállítmány több tételből áll, különösen kereskedelmi szállítmány esetében, a postai hatóságok általában tájékoztatják a feladót arról, hogy külön okmányokat kell az egyes tételekhez kapcsolni (úgymint származási bizonyítványok).

5. *Kötelező rendelkezés*

A vámhatóságok a postai hatóságok szükséges egyetértésével kijelölik azt a vámhivatalt vagy egyéb helyet, ahol a postai tételek vámkezelését végzik.

Megjegyzés

(1) Közös vám/postahivatalok hozhatók létre, vagy vámtisztviselők teljesíthetnek szolgálatot a postahivatalokban állandóan vagy a nap bizonyos óráiban; az utóbbi körülmények között a postai hatóságok a vámhatóságok számára irodai elhelyezést biztosíthatnak.

(2) Vámhivatalok hozhatók létre kicserélő postahivatalokban, azaz olyan postahivatalokban, amelyek a postai szállítmányok megfelelő külföldi postai hatóságokkal történő cseréjéért felelősek.

POSTAI TÉTELEK KIVITELE

a) Az áruk vámjogi helyzete

6. *Kötelező rendelkezés*

A postai tételekben lévő áruk kivitelét attól függetlenül engedélyezik, hogy azok szabad forgalomban vannak-e vagy vámeljárás, úgymint vámraktározás vagy ideiglenes behozatal, alá tartoznak-e, feltéve hogy amennyiben vámeljárás alá tartoznak, az adott eljárás minden előírt alakiságát betartják.

Megjegyzés

Bizonyos áruk, beleértve a kábítószereket, robbanóanyagokat, gyúlékony és egyéb veszélyes anyagokat, postán történő kivitelét szigorúan szabályozzák, és azt az Egyetemes Postaegyesület előírásai sok esetben megtiltják.

b) **Bemutatás a vámhatóságoknak**

7. *Kötelező rendelkezés*

A vámhatóságok kijelölik azokat a postai tételeket, amelyeket vámellenőrzés céljából a kivitel során nekik be kell mutatni.

Megjegyzés

Az egyes országokban a postai csomagok esetében alkalmazott okmány vámkezelési rendszer szerint csak az okmányokat, és nem magát a csomagot mutatják be a vámhatóságoknak az első lépésben; a vámhatóságok ekkor jelzik a postai hatóságoknak, melyik tételt kell ellenőrzésre bemutatni.

8. *Ajánlott gyakorlat*

Általános szabályként a vámhatóságoknak nem ajánlott megkövetelni, hogy kivitelkor a postai tételeket vámellenőrzés céljából bemutassák nekik, hacsak a postai tételek nem tartalmaznak olyan árukat, amelyek kivitelét igazolni kell, amelyek exporttilalom vagy -korlátozás alá tartoznak, vagy amelyek kivitelivám- és adókötelesek, vagy amelyek értéke meghaladja a nemzeti jogszabályok által meghatározott összeget, vagy amelyeket kiválasztással vagy véletlenszerűen vámellenőrzésre kijelöltek.

Megjegyzések

(1) Az áruk kivitelét különböző esetekben kell igazolni, mint például, ha az árukat ideiglenesen vitték ki, vagy vámvisszatérítéssel, illetve ideiglenes behozatalt követően vitték ki.

(2) A postai úton kivitt árukat vagy a feladás előtt, vagy azt követően lehet vámkezelni. Azokban az országokban, ahol a feladás előtt vámkezelés a szokásos eljárás, a vámhatóságok speciális bélyegzővel vagy címkével jelölhetik meg a küldeményeket, lepecsételhetik azokat, vagy a kivitelt a kísérőokmányon, pl. a szállítólevélen (CP 2) engedélyezhetik. Azokban az országokban, ahol a vámkezelésre általában a feladás

után kerül sor, a vámkezelést egy kicserélő postahivatalban vagy egy másik vámszolgáltatást nyújtó postahivatalban végzik, és ahol szükséges, az árukat átadják ezeknek a postahivataloknak ellenőrzési célokból.

(3) A kivitelivám- és adóköteles árukat általában a vámhatóságok vámkezelik feladás előtt, a kiviteli vámokat és adókat azt megelőzően fizetik ki, hogy az árukat átadnák kivitelre a postai hatóságoknak. Egyes országokban azonban a postai hatóságok beszedhetik a kiviteli vámokat és adókat, és a könyvelést úgy rendezik, illetve a fizetés úgy történik, mint a behozatal esetén.

c) **Okmányok**

9. *Ajánlott gyakorlat*

A postai tételek kivitele esetén vámáru-nyilatkozatot nem ajánlott megkövetelni, hacsak a tétel nem tartalmaz olyan árukat, amelyek kivitelét igazolni kell, amelyek exporttilalom vagy -korlátozás alá tartoznak, vagy amelyek kivitelivám- és adókötelesek, vagy amelyek értéke meghaladja a nemzeti jogszabályok által meghatározott összeget.

d) **A postai tételek vizsgálata**

10. *Kötelező rendelkezés*

A vámhatóságok rendszerint nem vizsgálnak meg minden postai tételt a kivitel során, hanem a vizsgálatokat szelektív alapon vagy véletlenszerűen végzik el.

11. *Ajánlott gyakorlat*

Amennyiben a vámhatóságok élnek azzal a jogukkal, hogy megvizsgálják a postai tételeket a kivitel során, a vizsgálatot olyan mértékben ajánlott korlátozniuk, amit szükségesnek tartanak azoknak a törvényeknek és rendeleteknek a betartásához, amelyek végrehajtásáért felelősek.

TRANZIT POSTAI TÉTELEK

12. *Kötelező rendelkezés*

A postai tételek nem tartoznak vámalakiságok alá a nemzetközi forgalomban történő szállításuk során.

POSTAI TÉTELEK BEHOZATALA

a) **Beléptethető áruk**

13. *Kötelező rendelkezés*

A postai tételekben található áruk behozatalát attól függetlenül engedélyezik, hogy azokat a belföldi forgalom számára vámkezelésre vagy más vámeljárás alá vonásra szánják-e.

b) **Bemutatás a vámhatóságoknak**

14. *Kötelező rendelkezés*

A vámhatóságok kijelölik azokat a behozott postai tételeket, amelyeket vámellenőrzés céljából nekik be kell mutatni.

Megjegyzés

Az egyes országokban a postai csomagok esetében alkalmazott okmány vámkezelési rendszer szerint csak az okmányokat, és nem magát a csomagot mutatják be a vámhatóságoknak az első lépésben; a vámhatóságok ekkor jelzik a postai hatóságoknak, melyik tételt kell vámellenőrzésre bemutatni.

15. *Ajánlott gyakorlat*

Általános szabályként a vámhatóságoknak nem ajánlott megkövetelniük, hogy a behozott levélpostai tételek következő kategóriáit bemutassák:

i. levelezőlapok és levelek, amelyek csak személyes üzenetet tartalmaznak;

ii. vakoknak szóló irodalom;

iii. nem behozatalivám- és adóköteles nyomtatványok.

16. *Kötelező rendelkezés*

Amikor a behozott postai tételeket bemutatják a vámhatóságnak, az utóbbi csak a vámkezeléshez szükséges okmányokat kéri.

Megjegyzések

(1) Az érintett okmányok esetenként különbözhetnek a tétel jellege, tartalma, értéke stb. szerint. Általában magukban foglalják a C 1 vagy a C 2/CP 3 vámáru-nyilatkozat nyomtatványt, postai csomagok esetében a CP 2 szállítólevelet, és a szükséges származási bizonyítványokat, számlákat stb.

(2) A C 2/CP 3 vámáru-nyilatkozat továbbítására különböző módszerek alkalmazhatók. A nyomtatvány csatolható a szállítólevélhez, ráragasztható a tételre, vagy rögzíthető ahhoz, vagy, amennyiben a rendeltetési ország úgy kívánja, a tételbe helyezik. A nyomtatványt a tételtől elkülönítve is feladhatják külön megállapodás értelmében.

17. *Kötelező rendelkezés*

Amennyiben a behozott postai tétel esetében a C 2/CP 3 vámáru-nyilatkozat nyomtatványt nyújtják be, a vámhatóságok legfeljebb egy példányt kérnek.

c) **Vámkezelés C 1 és C 2/CP 3 vámáru-nyilatkozat nyomtatvány, illetve árunyilatkozat esetén**

18. *Kötelező rendelkezés*

Amennyiben a vámhatóság által kért valamennyi információ rendelkezésre áll a C 1 vagy C 2/CP 3 vámáru-nyilatkozat nyomtatvány és az alátámasztó okmányok alapján, a postai tételeket az említett okmányok alapján kell vámkezelni, és külön árunyilatkozatra nincs szükség, kivéve azt az esetet, ha a kereskedelmi szállítmányok értéke meghaladja a nemzeti jogszabályokban megállapított összeget, és azt az esetet, amikor az árunak a belföldi forgalom számára történő vámkezeléstől különböző vámeljárás szerinti vámkezelését tervezik.

19. *Kötelező rendelkezés*

Amennyiben a postai tételekben szereplő árukat a belföldi forgalom számára történő vámkezeléstől különböző vámeljárás szerint vámkezelik, az

árunyilatkozatot az adott vámeljáráshoz előírt nyomtatványon és példányszámban nyújtják be, és betartják az eljáráshoz szükséges egyéb alakiságokat.

Megjegyzés

Az árunyilatkozat lehet nemzeti okmány vagy nemzetközi dokumentum, mint pl. egy ATA-igazolvány.

20. *Kötelező rendelkezés*

Amennyiben a belföldi forgalom számára történő vámkezeléshez a postai tételek tekintetében árunyilatkozatra van szükség, az árunyilatkozathoz használt nyomtatvány megfelel az illetékes hatóságok által megállapított hivatalos mintának, és betartják az eljáráshoz szükséges egyéb alakiságokat.

Megjegyzések

(1) A belföldi forgalomra vonatkozó árunyilatkozat nyomtatvány megegyezhet a más módon történő behozatalra előírt nyomtatványokkal, vagy lehet egy speciálisan postai úton történő behozatalhoz készített nyomtatvány.

(2) Az árubejelentést a postai hatóság, a címzett vagy egy meghatalmazott ügynök állíthatja ki.

d) **A postai tételek vizsgálata**

21. *Kötelező rendelkezés*

A vámhatóságok főszabályként nem vizsgálnak meg minden behozott postai tételt, hanem arra szorítkoznak, hogy a vizsgálatokat szelektív alapon vagy véletlenszerűen végzik el.

22. *Ajánlott gyakorlat*

Amennyiben a vámhatóságok élnek azzal a jogukkal, hogy megvizsgálják a behozott postai tételeket, a vizsgálatot olyan mértékben ajánlott korlátozniuk, amit szükségesnek tartanak azoknak a törvényeknek és rendeleteknek a betartásához, amelyek végrehajtásáért felelősek.

e) **A behozatali vámok és adók kivetése és beszedése**

23. *Ajánlott gyakorlat*

Az átalánykivetés rendszerét ajánlott alkalmazni olyan árukra, amelyeket postai tételekben belföldi felhasználásra hoztak be, feltéve hogy a behozatal nem kereskedelmi jellegű, és az áruk összértéke nem haladja meg azt az összeget, amelynek legalább 100 USD-nek kell lennie. Az átalányrendszer:

– megállapítja a behozatali vámok és adók minden kategóriájára vonatkozó tételeket,

– nem vonhatja meg az áruktól a vámmentes behozatali lehetőséget, amelyre egyébként jogosultak,

– biztosítja, hogy, amennyiben a címzett jelen van, és úgy kívánja, az árukat saját megfelelő behozatalivám- és adótételek szerint kell vámkezelni, amely esetben azonban a vámhatóságok megkövetelhetik, hogy minden vám- és adóköteles áru esetében így járjanak el, és

– nem zárhatja ki a lehetőségét annak, hogy a vámhatóságok speciális vámtételeket határozzanak meg magas vámtételű árukra, vagy hogy akár kizárjanak bizonyos árukat az átalányrendszer alól.

Megjegyzés

A behozatal általában akkor tekinthető nem kereskedelmi jellegűnek, ha eseti, és csak olyan termékekből áll, amelyek a címzett vagy családja személyes felhasználására vagy fogyasztására szolgálnak, és amennyiben az áruk jellege vagy mennyisége nem sugallja, hogy azokat kereskedelmi célból hozzák be.

24. *Ajánlott gyakorlat*

Behozatalivám- és adómentes behozatalt ajánlott biztosítani olyan küldemények tekintetében, amelyek csak személyes ajándékokat tartalmaznak (kivéve alkoholt, alkoholtartalmú italokat, vagy dohányárut), amelyeknek a feladási ország kiskereskedelmi árai alapján meghatározott együttes értéke nem haladja meg a 30 SDR-t. Amennyiben ugyanabban az időben több küldeményt is felad ugyanaz a feladó ugyanannak a címzettnek, az együttes értéket mindezen küldemények összértéke adja. A behozatalivám- és adómentes behozatal alakiságainak a lehető legegyszerűbbnek ajánlott lenniük. Ajánlott lehetővé tenni, hogy ezeket az ajándékokat gazdasági importtilalom- és korlátozásmentesen lehessen behozni.

Megjegyzések

(1) Egy ajándékot általában akkor tekintenek személyesnek, ha:

a) egy magánszemély kapja egy külföldön lakóhellyel rendelkező magánszemélytől, vagy annak nevében küldik számára;

b) eseti; és

c) csak olyan árukból áll, amelyek a címzett vagy családja személyes felhasználására vagy fogyasztására szolgálnak, és a behozott áruk jellege vagy mennyisége nyilvánvalóvá teszi, hogy a küldemény nem kereskedelmi célú.

(2) Behozatalkor az ajándékküldemények gyors vámkezelésének elősegítése céljából a feladó általában jelzi a C 1 vagy C 2/CP 3 vámárunyilatkozat nyomtatványon, hogy a küldemény ajándék, és megadja annak tartalmát és értékét.

25. *Ajánlott gyakorlat*

Amennyiben a vámhatóságok a behozott postai tételeket a kivethető vámok és adók befizetése előtt kiadják a postai hatóságoknak vagy egy meghatalmazott vállalkozásnak a címzetthez történő kézbesítésre, a vámhatóságoknak a vámok és adók beszedését a lehető legegyszerűbb módon ajánlott végrehajtaniuk.

Megjegyzések

(1) A postai hatóságok a behozatali vámokat és adókat általában a kézbesítéskor szedik be a címzettől, és rendszeres időközönként fizetik be a vámhatóságoknak, például minden negyedév végén. A postai hatóságok azonban a címzett nevében akkor is befizethetik a behozatali vámokat és adókat a vámhatóságoknak, amikor a tételt kézbesítésre részükre kiadják.

(2) Az Egyetemes Postaegyesület előírásainak bizonyos választható rendelkezései szerint egy postai tétel feladója egyes esetekben vállalhatja a kézbesítéskor esedékes valamennyi, a behozatali vámokat és adókat is magában foglaló költség megfizetését.

A BEHOZATALI VÁMOK ÉS ADÓK VISSZAFIZETÉSE VAGY ELENGEDÉSE

26. *Kötelező rendelkezés*

Amennyiben a postai tételeket nem kézbesítik a címzetthez, vagy az visszautasítja őket, a behozatali vámokat és adókat kérelem alapján visszafizetik vagy elengedik a postai tételekben található áruk tekintetében, amennyiben azokat:

a) újra kiviszik; vagy

b) a vámhatóságok döntése alapján megsemmisítik, vagy költségmentesen felajánlják az államkincstárnak.

A POSTAI FORGALOMRA VONATKOZÓ VÁMALAKISÁGOKKAL KAPCSOLATOS INFORMÁCIÓK

27. *Kötelező rendelkezés*

A vámhatóságok biztosítják, hogy a postai forgalomra vonatkozó, országukban alkalmazott vámalakiságokkal kapcsolatos valamennyi információ az érdekelt személyek rendelkezésére áll.

Megjegyzés

Ezeket az információkat a vámhatóságok által alkalmazott információs csatornákon, valamint a postai hatóságok információs szolgálatain keresztül is rendelkezésre bocsáthatják.

A II. melléklet függeléke

A vámeljárások egyszerűsítéséről és összehangolásáról szóló nemzetközi egyezmény F 4. mellékletére vonatkozó közösségi fenntartások

1. *Általános fenntartás (általános észrevétel)*

A közösségi jogszabályok nem vonatkoznak e melléklet minden rendelkezésére. A közösségi jogszabályok alá nem tartozó területeken a tagállamok, szükség esetén, megfogalmazhatják saját fenntartásaikat.

2. *19. kötelező rendelkezés*

Az ATA-igazolványra vonatkozó közösségi jogszabályok nem vonatkoznak a postai forgalomra.

3. *23. ajánlott gyakorlat*

A közösségi jogszabályok nem rendelkeznek átalánykivetésről a hozzáadottérték-adó vagy a jövedéki adó tekintetében.

4. *24. ajánlott gyakorlat*

A közösségi jogszabályok úgy rendelkeznek, hogy a 45 ECU-t meg nem haladó összértékű, kis, nem kereskedelmi küldeményekben küldött áruk, amelyeket egy harmadik országból magánszemély költségmentesen adott fel a Közösség vámterületén belüli másik magánszemély számára, behozatalivám- és adómentesen behozhatók.

Az alkoholra, alkoholtartalmú italokra és a dohányárura vonatkozó korlátozások mellett a közösségi jogszabályok a következő mennyiségi korlátozásokat szabják meg bizonyos, behozatalivám- és adómentesen behozható termékek esetében:

Adómentes behozatal:

a)	kávé	500 gramm
	vagy	
	kávékivonatok és -eszenciák	200 gramm
b)	tea	100 gramm
	vagy	
	teakivonatok és -eszenciák	40 gramm

Vám- és adómentes behozatal

c)	parfümök	50 gramm
	vagy	
	kölnivizek	0,25 liter

5. *26. kötelező rendelkezés*

A közösségi jogszabályok rendelkeznek az áruk államkincstárnak történő átadásáról, amennyiben ezt a tagállamok jogszabályai lehetővé teszik.

Arról is rendelkeznek azonban, hogy az ideiglenes behozatali szabályok értelmében, kellően indokolt, rendkívüli esetben az árukat a vámhatóságok hozzájárulásával mindig átadhatják az államkincstárnak.

A jövedéki adó visszafizetésének vagy elengedésének eljárásai az Európai Közösség tagállamainak hatáskörébe tartoznak.